

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد گرامی می‌خواستم با دلایل قرآنی ثابت کنید که امامان واسطه‌ی فیض الهی هستند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام موضوع از زاویه‌های مختلفی در قرآن مورد بحث قرار گرفته. از یک طرف در آیات ۸ و ۹ سوره‌ی نجم مقام حضور بی‌واسطه‌ی حضرت رسول «صلوٰة‌الله‌علیه‌وآله» را در سفر معراجی مطرح می‌کند که جبرائیل هم توان حضور در آن مقام را نداشت و از طرف دیگر در آیه‌ی ۵۹ سوره‌ی نساء در کنار اطاعت از رسول، اطاعت از اولی‌الأمر را می‌آورد و نشان می‌دهد کسانی غیر از رسول خدا «صلوٰة‌الله‌علیه‌وآله» هستند که اولاً: معصومانند و ثانیاً: اطاعت از آنها ما را به حقیقت می‌رساند و از آنجایی که آنها را هم‌طراز رسول خدایی می‌آورد که بی‌واسطه با خدا مرتبط است می‌توان مقام آنها را نیز مقامی بی‌واسطه با خداوند دانست. حال به این بحث آیه‌ی ۳۵ سوره‌ی مائده را اضافه کنید که اهل‌البیت «علیهم‌السلام» را وسیله‌ی ارتباط با خدا می‌داند، پس باید خودشان بی‌واسطه با خدا مرتبط باشند و از آن مهم‌تر آیه‌ی ۷۳ سوره‌ی انبیاء است که مقام امام را مقام وَحی فعلِ خیر معرفی می‌کند که بحث آن مفصل است، زیرا وَحی فعلِ خیر غیر از وَحی از طریق کلام است که توسط جبرائیل «علیه‌السلام» انجام می‌شود. لازمه‌ی وَحی فعل، در قبضه‌ی بودن تمام شئون امام توسط خداوند است. موفق باشید